

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum confessio sit necessaria ad salutem? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

catum quod non habet?
 Quinto, vtrum statim teneatur quis confiteri?
 Sexto, vtrum possit cum aliquo dispensari ne
 homini confiteatur?

ARTIC. I.

19

Tho. 4. d.
 17. q. 3.
 ar. 1. q. 1
 & seq.

Vtrum confessio sit necessaria ad salutem?

1. D. primum sic proceditur. Videtur, quod confessio non sit necessaria ad salutem. Sacramentum enim poenitentiae propter remissionem culpae ordinatum est. Sed culpa per gratiae infusionem sufficienter remittitur. Ergo ad poenitentiam de peccato eundam non est necessaria confessio.

2. Præterea, Peccatum quod ex alio contractum, ex alio debet habere medicinam. Ergo peccatum actuale quod ex proprio motu quilibet committit oportet ex seipso tantum habere medicinam. Sed contra tale peccatum ordinatur poenitentia. Ergo confessio non est de necessitate poenitentiae.

3. Præterea, Aliquibus est peccatum remissum hoc, quod confessi legantur, sicut pater de Peccato & Magdalena, & de Paulo. Sed non est minoris efficaciam gratia remittens peccatum nunc, quam tunc. Ergo nec nunc de necessitate salutis est, quod homo confiteatur.

4. Præterea, Confessio ad hoc exigitur in iudicio, ut secundum quantitatem culpae poena infligatur. Sed homo potest poenam sibi ipsi infligere maiorem, quam etiam ab alio sibi infligatur. Ergo videtur quod confessio non sit de necessitate salutis.

SED contra, Boetius in libro de Cons. * Si opem impotentis expectas, oportet quod morbum detegas. de necessitate salutis est quod homo de peccatis medicinam accipiat. Ergo & de necessitate salutis quod morbum per confessionem detegas.

lib. 1. pro
 sz 4. in
 princ.

Præterea, in iudicio seculari non est idem iudex, reus. Sed iudicium spirituale est ordinatum. Ergo reus qui est reus, non debet esse suus iudex, sed ab alio iudicari: & ita oportet quod ei confiteatur.

RB-

RESPONDEO dicendum, quòd passio Christi
 cuius virtute nec originale, nec actuale peccatum
 dimittitur, in nobis operatur per sacramentum
 susceptionem, quæ ex ipsa efficaciam habent.
 ad culpæ remissionem, & actualis, & originale
 quiritur sacramentum Ecclesiæ, vel actu suscipi
 vel saltem voro, quando articulus necessitatis
 contemptus, sacramentum excludit: & per
 quens, illa sacramenta quæ ordinantur contra
 pam, cum qua salus esse non potest, sunt de
 sitate salutis. Et idè sicut baptismus, quo delictum
 ginale, est de necessitate salutis: ita & peccatum
 sacramentum. Sicut autem aliquis per hoc
 baptismum petit, se ministris Ecclesiæ subijcere
 quos pertinet dispensatio sacramenti: ita eum
 hoc, quod confitetur peccatum suum, se ministris
 Ecclesiæ subijcit, ut per sacramentum penitentiam
 eo dispensatum remissionem consequatur: quod
 gruum remedium adhibere non potest, nisi peccatum
 cognoscat, quod fit per confessionem peccati
 idè confessio est de necessitate salutis eius,
 peccatum actuale mortale cecidit.

Ad primum ergo dicendum, quòd gratia
 sufficit ad culpæ remissionem: sed post culpam
 missam adhuc peccator est debitor pœnæ
 ralis. Sed ad gratiæ infusionem consequendam
 dinata sunt gratiæ sacramenta, ante quorum
 sceptionem vel actu, vel proposito, aliquis
 non consequitur: sicut in baptismo patet. Et
 est de confessione: & ulterius per confessionem
 bescentiam & vim clauium, quibus se confiteatur
 cit: & satisfactionem iniunctam, quam sacerdos
 deratur, secundum qualitatem criminum sibi
 sessionem innotescendum, pœna temporalis
 tur. Sed tamen confessio ex hoc, quòd operatur
 pœnæ remissionem, non habet quòd sit de necessitate
 te salutis: quia pœna ista est temporalis, ad quam
 culpa remissionem aliquis remanet ligatus.

Chri hoc quòd in presenti via expiaretur, esset via salu-
 pecc Sed habet quòd sit de necessitate salutis, ex hoc,
 amem od ad remissionē culpæ modo prædicto* operatur. *in corp.*
 ent. Ad secundum dicendum, quòd peccatum quod ex *art.*
 origin ero contractum est, scilicet originale, potest om-
 u fufic ab extrinseco remedium habere, vt in paruulis
 fsitatur. Sed peccatum actuale, quod ex seipso quis
 e per commissit, non potest expiari, nisi aliquid coo-
 conetur ille qui peccauit. Sed tamen non sufficit ad
 nt de peccatum expiandum ex seipso, sicut sufficienter pec-
 dele um commissit: eo quòd peccatum ex parte conuer-
 & pecc nis est finitum, ex qua parte peccator in ipsa re-
 hoc citur: sed ex parte auersionis habet infinita, em,
 subij qua parte oportet quòd peccati remissio ab alio
 a euipiat: quia quod est vltimum in generatione, est
 , se num in resolutione, vt dicitur in 3. Ethic.* Et ideo *c. 3. a me.*
 emite ortet quòd etiam peccatum actuale ex alio me-
 ut: diam habeat.

Ad tertium dicendum, quòd etsi non legatur eo-
 nifi pe in confessio, potuit tamen fieri. Multa enim facta
 pecca s, quæ non sunt scripta. Et præterea, Christus ha-
 eius, potestatem excellentiæ in sacramentis: vnde sine
 ratiæ quæ ad sacramentum pertinent, potuit rem sa-
 culpi menti conferre.
 coena Ad quartum dicendum, quòd satisfactio non suffi-
 aende et ad expiandū poenā peccati ex quantitate poenæ,
 que in satisfactioe imponitur: sed sufficit in quan-
 quæ est pars sacramenti, virtutem sacramentalem ha-
 et. tis: & ideo oportet quòd per dispensatores sacra-
 fessio torū imponatur, & ideo necessaria est confessio.

ARTIC. II.

Vtrum confessio sit de iure naturali?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd con- *29*
 fessio sit de iure naturali. Adam enim & Cain
 tenebantur nisi ad præcepta legis nature. Sed re-
 tenduntur de hoc quòd peccatum suum non sunt
 ad quæ confessi. Ergo confessio peccati est de iure na-
 us, turali.

¶ 2. Præ-